

РЕШЕНИЕ

№ 6223

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5725** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, подадена от юрк. Ц., срещу Решение № 2103/04.05.2023 г., постановено по НАХД № 1132/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се обезсилване на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд. Алтернативно се иска решението да бъде отменено и да се постанови друго по същество на спора, с което бъде потвърдено издаденото наказателно постановление. Претендират се разноски за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Ц., който поддържа жалбата по съображения, изложени в нея.

Ответникът – „С И Д – Надзор Консулт” ЕООД, в съдебно заседание се представлява от адв. Т., която оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че

касационната жалба е основателна.

Административен съд София-град, XII касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление /НП/ № С-39-ДНСК-121/21.12.2021 г., издадено от началника на ДНСК, с което на основание чл. 237, ал. 1, т. 6, предл. първо от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ за нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 2 ЗУТ, във връзка с чл. 38, ал. 9 и ал. 2 ЗУТ, във връзка с чл. 42 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г., във връзка с чл. 166, ал. 1, т. 1, предл. първо ЗУТ на „С И Д – Надзор Консулт” ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

„С И Д – Надзор Консулт” ЕООД в качеството си на консултант по смисъла на чл. 166, ал. 1, т. 1, предл. 1 ЗУТ е извършило оценка за съответствието с основните изисквания към строежите на инвестиционен проект за строеж „Обединяване на магазини 1, 2 и 3 и смяна на предназначението и преустройството им в детска градина с една група за 20 деца”, находящ се в поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 68134.905.2422, сграда СОС с идентификатор 68134.905.2422.1, планоснимачен район Южна градска територия 4-та част, планоснимачен № 2416, УПИ VIII-496, 498, кв. 31, м. „Витоша ВЕЦ Симеоново”, район „Лозенец”, по плана на [населено място]. Оценката е обективизирана в Комплексен доклад № 6/15.04.2021 г., като в него е отбелязано, че необходимото място за паркиране е осигурено, като за проектирания двор за игра на децата ще се преустроят 5 броя паркоместа непосредствено пред обекта, а 1 бр. паркомясто остава за преустроения обект- детска градина. Докладът е входиран пред компетентния орган на 26.04.2021 г.

За гореописания строеж е издадено Разрешение за строеж № 53/16.06.2023 г. на гл. архитект на СО, район „Лозенец”.

При извършена на 23.06.2021 г. служебна проверка на изготвения комплексен доклад проверяващите органи приели, че описаното в комплексния доклад не отговаря на одобрения на 16.06.2021 г. инвестиционен проект по част „Архитектурна”, фаза „ТП”. Издаден е Констативен протокол /КП/ № РС-ЛЗ-1638-1/23.06.2023 г.

Със Заповед № ДК-11-С-10/24.06.2021 г. на началника на РДНСК София е отменено издаденото Разрешение за строеж № 53/16.06.2023 г.

Въз основа на КП, е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № С-39/01.09.2021 г. срещу дружеството, в който като нарушени разпоредби са посочени чл. 142, ал. 5, т. 2 ЗУТ и чл. 38, ал. 9 ЗУТ. Видно от одобрения на 16.06.2021 г. инвестиционен проект по част „Архитектурна”, фаза „ТП” за проектирания двор за игра на децата от детската градина се преустрояват 6 броя паркоместа, а именно от № 44 до № 49 включително. Прието е, че липсват данни за наличието на осигурен гараж или място за паркиране в съответния поземлен имот.

Срещу АУАН е постъпило възражение от „С И Д – Надзор Консулт” ЕООД. Въз основа на акта е издадено процесното НП за нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 2 ЗУТ, във връзка с чл. 38, ал. 9 и ал. 2 ЗУТ, във връзка с чл. 42 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г., във връзка с чл. 166, ал. 1, т. 1, предл. първо ЗУТ.

За да отмени НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на

процесуалните правила, тъй като АУАН и НП не са посочени съответните правни норми, касаещи конкретното административно нарушение, а именно чл. 42, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г., Приложение № 5, т. 26, в който е посочен изискуемият брой паркоместа, който следва да бъде предвиден за сгради за детски заведения.

Решението на СРС е правилно.

На първо място неоснователни са пространните и детайлни доводи на касатора за недопустимост на обжалваното решение поради посочването на някои места в него на Наредба № РД-02-20-2 като Наредба № РД-02-202. Допуснатата неточност не се отразява на волята на съда, липсва противоречие между мотиви и диспозитив на съдебния акт. Неоснователно касаторът твърди, че въззивният съд е разгледал и отменил НП, което не е предмет на подадената пред него жалба. Районният съд е бил сезиран с жалба срещу НП № С-39-ДНСК-121/21.12.2021 г., издадено от началника на ДНСК, и именно посоченото НП е било предмет на проверка във въззивното производство.

Неоснователни са и доводите на касатора, че непълнотата в правната квалификация на нарушението се преодолява чрез словесното му описание, поради което не е ограничено правото на защита на наказаното лице.

В АУАН като нарушена разпоредба е посочена единствено тази на чл. 142, ал. 5, т. 2 ЗУТ- оценката на инвестиционните проекти, които са основание за издаване на разрешение за строеж, обхваща проверка за съответствие с правилата и нормативите за устройство на територията.

В НП към правната квалификация на нарушението са добавени и разпоредбите на чл. 38, ал. 9 и ал. 2 ЗУТ, чл. 42 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г. и чл. 166, ал. 1, т. 1, предл. първо ЗУТ.

Чл. 166, ал. 1, т. 1 и чл. 38, ал. 9 от ЗУТ отново не съдържат правила за поведение, неизпълнението на които да представлява описаното в АУАН и НП административно нарушение, а предписват поведение на консултанта въз основа на писмен договор с възложителя да извършва оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражнява строителен надзор (чл. 166, ал. 1, т. 1 ЗУТ) и обща забрана за преустройство и промяна на предназначението на обекти по ал. 1 - 5, ако за новите обекти не могат да се осигурят необходимите гаражи или места за паркиране в съответния поземлен имот (чл. 38, ал. 9 от ЗУТ). Нормата на чл. 38, ал. 2 от ЗУТ пък изобщо не е относима към отразената в АУАН и НП фактология, доколкото касае предписания за самостоятелни входи към обектите за стопански и обслужващи дейности в новоизграждаща се жилищна сграда и съобразяване със санитарно-хигиенните, противопожарните и другите технически изисквания. Действително в НП е отразена като нарушена разпоредбата на чл. 42 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии, но дори не е уточнено коя от осемте алинеи на разпоредбата е нарушена.

Не е спорно, че АНО е пропуснал да квалифицира нарушението като такова по чл. 42, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г., Приложение № 5, т. 26, в който е посочен изискуемият брой паркоместа необходим за сгради за детски заведения. Непосочването на законите разпоредби, които са действително нарушени, е съществен порок на НП, обуславящ отмяната му само на това основание. Императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН е гаранция едновременно за законосъобразно

упражняване на предоставената административнонаказателна власт от органа и за упражняване правото на защита на нарушителя. Съдържанието на АУАН и НП е дефинирано по закон и не поставя под съмнение необходимостта от ясно и точно описание на реквизита по чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, като е недопустимо неговото установяване чрез тълкуване на словесното описание на нарушението. Направената грешка е неотстранима в хода на съдебното производство по оспорване на НП, тъй като съдът не разполага с правомощието да внесе съществено изменение в обстоятелствената част на нарушението, добавяйки за първи път законните разпоредби, които са били нарушени.

Разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, съгласно която наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, е неприложима в случая, тъй като нередовността е допусната и в НП, а не е отстранена с него.

Формалността на административнонаказателното производство предпоставя максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. Именно съблюдаването на формалния характер на производството по налагане на административни наказания е гаранция за липсата на засягане и ограничаване на правото на защита на наказаното лице. Налице е допуснато от наказващия орган нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление, поради което правилно районният съд е отменил НП.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски на ответника не се дължат, тъй като такива не са претендирани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2103/04.05.2023 г., постановено по НАХД № 1132/2022 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.